

LP 7 Recunoașterea reliefului de cueste pe hărțile topografice

1. Relieful structurilor monoclinale

Structurile monoclinale sunt structuri geologice a căror strate sunt dispuse concordant sau discordant (dar cu discordanță paralelă cu stratele) unele peste altele și prezentând o înclinare de pînă la 20°-25°. Cel mai tipic relief monoclinal apare în zonele cu o singură înclinare a stratelor și cu strate cu durități diferite.

Este în general un relief jos, de deal, de podiș sau de câmpie, cu o trăsătură caracteristică specifică: asimetria generalizată. Asimetria se manifestă la nivelul versanților, prin relația acestora cu dispunerea față de stratele monoclinale și este legată de adâncirea rețelei hidrografice. Astfel, versanții sunt fie scurți și abrupti dacă adâncirea rețelei hidrografice a avut loc pe capetele stratelor, fie sunt prelungi și slab înclinați dacă adâncirea rețelei hidrografice s-a făcut pe planul stratelor (Fig. 1).

Forma de relief ierarhic superioară versantului, în cazul structurii monoclinale este cuesta. Aceasta este de fapt un interfluviu asimetric, format dintr-un versant scurt și slab înclinat și un versant prelung și slab înclinat.

Versantul abrupt mai este denumit și frunte, iar cel slab înclinat revers. Linia de unirea a planelor celor doi versanți se prezintă ca o culme îngustă, dar se poate zenta și ca suprafeță structurală, sau platou. Adeseori stratul dur poate duce la apariția cornișei, un abrupt situat la partea superioară a frunții. Pentru a fi o cuestă, fruntea interfluviului asimetric trebuie să rezeze cel puțin două strate.

Când frunțile de cuestă sunt masive și se extind unitar pe distanțe mari, ele formează fronturi de cueste.

După formă, cuestele pot fi rectilinii, arcuite sau festonate, iar după profilul transversal și dispunerea lor în raport cu o vale subsecventă principală pot fi simple, în trepte sau dedublate.

Și rețeaua hidrografică prezintă o caracteristică asimetrică prin asimetria versanților și direcția de curgere a apei față de stratele monoclinale. Acest tipic este prezent în cazul unor strate monoclinale cu o singură înclinare principală.

După direcția de curgere, înclinarea stratelor și asimetria versanților, văile dezvoltate pe structură monoclinală pot fi:

- **consecvente (cataclinale)** au înclinarea conformă cu înclinarea stratelor și apar pe suprafețele inițiale și prezintă profil transversal simetric;
- **subsecvente (anaclinale)** au înclinarea perpendiculară pe înclinarea stratelor se dezvoltă la baza cuestelor și au profil transversal asimetric;
- **obsecvente (ortoclinale)** au înclinarea opusă față de cea a stratelor, au profil transversal simetric, profil longitudinal înclinat și apar pe frunțile de cuestă;
- **reconsecvente (resecvente)** prezintă o reluare a consecvenței pe suprafețele derivate din relieful inițial.
-

2. Cuestele pe hărțile topografice

Reprezentarea altitudinii reliefului prin curbe de nivel surprinde aspectele geomorfometrice ale cuestelor (Fig. 2):

- profilul transversal asimetric (ca pantă și lungime);
- versantul de frunte abrupt – distanță mică între curbele de nivel;
- versantul revers slab înclinat – distanță mare între curbele de nivel;

Fig. 1 Formele de relief pe structură monoclinală (după Selby, 1985)

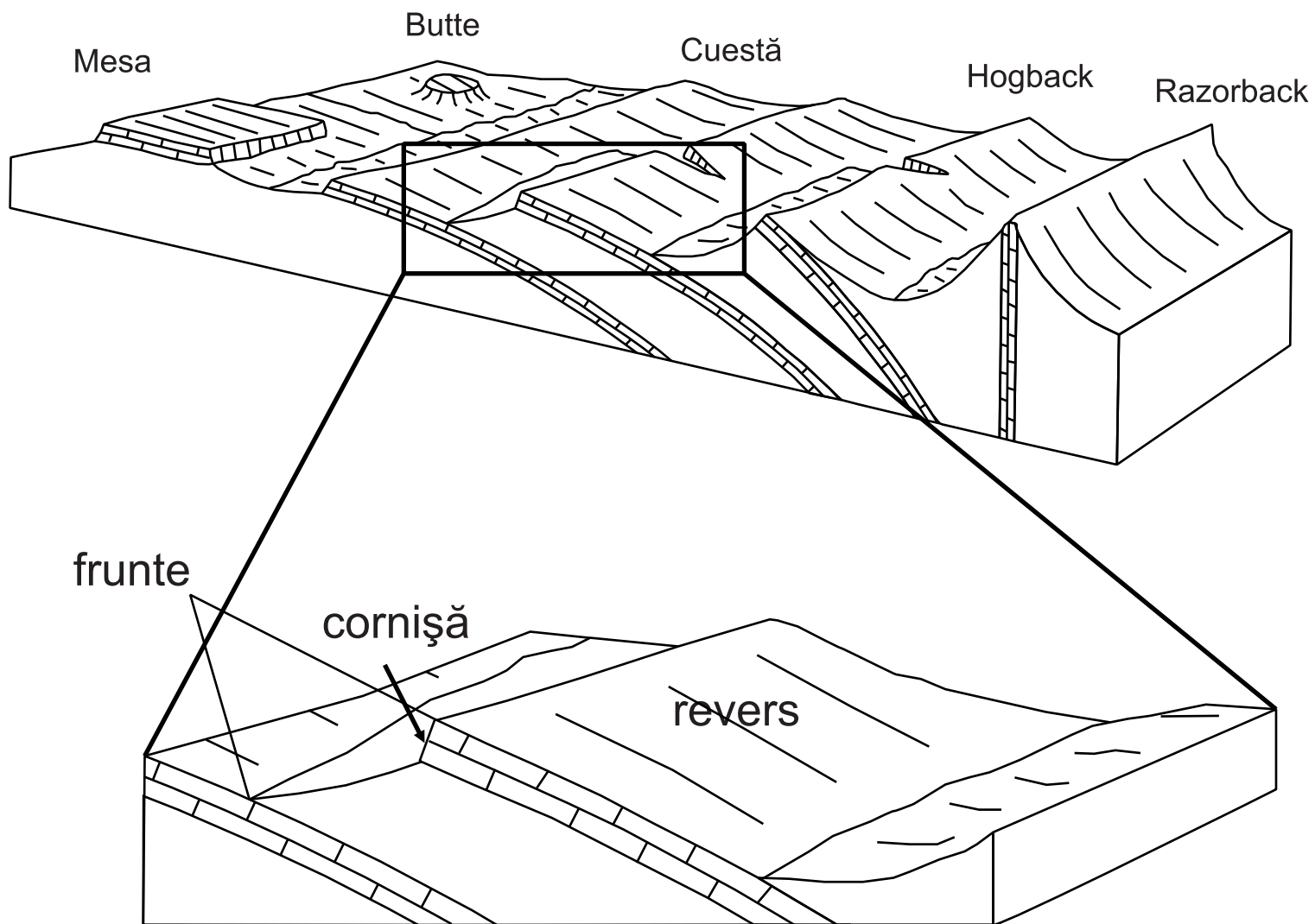

Fig. 2 Perspectivă tridimesnională asupra Cuestei Prisăcii

